

стѣпателенъ начинъ на дѣйствиe, сѣщо не бѣше далечъ отъ мисълта на мушира; обаче, всичкитѣ мѣрки, взети ужъ за тази послѣдната цѣль въ неговата главна квартира, бѣха просто невѣроятни, нечувани!

Заповѣди хвърчаха по всички направления! Настѣпление! Настѣпление! Напрѣдъ!!! — И ето че русчушкитѣ дивизии се развърщатъ въ дѣсно — къмъ Кацелево; Неджибъ-паша се движи къмъ Карахасанъ-къой; Салихъ-паша и египетската дивизия отъ Аязларъ настѣпватъ къмъ Османъ-Пазаръ.

Но кждѣ е неприятеля? Неприятеля кждѣ е? Кждѣ е?

Ето го тамъ, срѣщо насъ!

Кой? Какво?

Неговата корпусна кавалерия!

И тази маска ни плащеше; ние не можехме да направимъ нито крачка напрѣдъ; ние се спирахме бояхме се да не би противника да направи именно това, което ние не смѣхме да направимъ и се окопавахме, и чакахме!

Ние помѣстихме (човѣкъ може да умрѣ отъ мъка само като си спомни тѣзи нѣща . . .), — ние разтѣгнахме (казвамъ го съ сълзи на очи) всичкитѣ си дивизии на единъ фронтъ, дългъ повече отъ 100 километра!

Това не бѣше друго нищо освѣнъ възвръщане къмъ отмѣненитѣ разпореждания на стария сердаръ Абдулъ-Керимъ-паша, само че, вмѣсто да се разтѣгнемъ срѣщо Дунава отъ изтокъ къмъ западъ, ние направихме сѣщото, но отъ сѣверъ къмъ югъ! — И това бѣше всичко; и ето къмъ какво се свеждаше разградското съсрѣдоточаване на което толкова много се радвахме!

Благодарение на своята кавалерия; благодарение на тази чудесна маска, — армията на Цесаревича се